

ВИСНОВОК

про наукову новизну, теоретичне та практичне значення результатів дисертаційної роботи «Особливості виявлення та розслідування підкупу медичних працівників» здобувачки ступеня доктора філософії з галузі знань 08 «Право» за спеціальністю 081 «Право»
Юрків Роксолани Романівни

1. Актуальність теми дисертації

Корупція у різних сферах державного та суспільного життя в Україні належить до числа найсерйозніших проблем нашої держави, що стоять на заваді її розвитку. Таке негативне соціально-правове явище не оминуло й галузі охорони здоров'я.

Законодавцем у примітці до ст. 45 КК України визначений вичерпний перелік корупційних злочинів. Медичними працівниками найчастіше вчиняються такі корупційні злочини: ст. 308 КК України (викрадення, привласнення, вимагання наркотичних засобів, психотропних речовин або їх аналогів чи заволодіння ними шляхом шахрайства або зловживання службовим становищем); ст. 312 КК України (викрадення, привласнення, вимагання прекурсорів або заволодіння ними шляхом шахрайства або зловживання службовим становищем); ст. 320 КК України (порушення встановлених правил обігу наркотичних засобів, психотропних речовин, їх аналогів або прекурсорів); ст. 354 КК України (підкуп працівника підприємства, установи чи організації); ст. 368 (прийняття пропозиції, обіцянки або одержання неправомірної вигоди службовою особою); ст. 368² КК України (незаконне збагачення); ст. 368⁴ КК України (підкуп особи, яка надає публічні послуги); ст. 369 (пропозиція, обіцянка або надання неправомірної вигоди службовій особі).

Більшість із зазначених злочинів безпосередньо чи опосередковано, а подекуди і неодноразово ставали предметом дослідження вчених-криміналістів.

З огляду на це, у рецензованій дисертації увага зосереджена на порівняно нових і досі не напрацьованих (з погляду методики розслідування) складах злочинів, а саме передбачених ст. 354 КК України (підкуп працівника підприємства, установи чи організації), ст. 368³ КК України (підкуп службової особи юридичної особи приватного права незалежно від організаційно-правової форми) та ст. 368⁴ КК України (підкуп особи, яка надає публічні послуги).

Незважаючи на науково-прикладну важливість висвітлення питань, пов'язаних із підкупом медичних працівників, ця проблематика не привертає уваги дослідників. У криміналістиці спеціальні дослідження з такого напрямку відсутні. Це засвідчує актуальність теми дисертації.

Тему дисертації затверджено на засіданні Вченої ради Львівського національного університету імені Івана Франка, протокол № 27/10 від 26.10.2016 р.

2. Зв'язок теми дисертації з державними програмами, науковими напрямами університету та кафедри

Дисертація виконана в межах теми наукової роботи кафедри кримінального процесу і криміналістики юридичного факультету Львівського національного університету імені Івана Франка «Проблеми забезпечення ефективності норм кримінального процесуального права та практики їх застосування з урахуванням новітніх змін», номер державної реєстрації 0121U110820.

3. Особистий внесок здобувача в отриманні наукових результатів

Дисертаційна робота є самостійно виконаним науковим дослідженням, у якому вперше у вітчизняній криміналістиці, з урахуванням положень антикорупційного законодавства і практики його застосування, напрацьована типова структура групової (внутрішньовидової) методики розслідування підкупу медичних працівників та викладено зміст її елементів.

Р.Р. Юрків констатувала, що початковий етап розслідування підкупу медичних працівників характеризується: 1) ускладненістю збирання доказів внаслідок латентності аналізованих кримінальних правопорушень; 2) протидією досудовому розслідуванню з боку заінтересованих осіб; 3) нез'ясованістю багатьох обставин, що підлягають доказуванню у кримінальному провадженні, зокрема події кримінального правопорушення та особи, яка його вчинила; 4) залученням до розслідування оперативних підрозділів та їх взаємодією із слідчим; 5) застосуванням у процесі розслідування тактичних операцій; 6) значною інтенсивністю, динамічністю криміналістичної діяльності, її яскраво вираженим пошуковим спрямуванням.

Дисертанткою розглянуто три типові ситуації початкового етапу розслідування підкупу медичних працівників: заява заінтересованої особи про підкуп медичного працівника, що готується; заява заінтересованої особи про факт підкупу медичного працівника; відомості про факт підкупу медичного працівника чи підкуп, що готується, отримані від органу, що проводить оперативно-розшукову діяльність.

Здобувачка розкрила тактичні особливості проведення таких процесуальних дій початкового етапу розслідування підкупу медичних працівників як: 1) допит потерпілого або заявника (викривача); 2) огляд майбутнього предмета неправомірної вигоди; 3) затримання правопорушника на гарячому і тимчасове вилучення майна; 4) особистий обшук підозрюваного, а за необхідності – його освідування; 5) огляд місця події; 6) допит підозрюваного; 7) обшук за місцем роботи та проживання підозрюваного, а за наявності для цього підстав – у родичів, друзів, знайомих; 8) огляд документів, що регламентують діяльність медичного закладу (статут, інші установчі документи) та визначають коло службових обов'язків медичного працівника (посадові інструкції, накази); 9) накладення арешту на майно підозрюваного;

10) допит свідків; 11) призначення і проведення експертиз; 12) проведення негласних слідчих (розшукових) дій.

Р.Р. Юрків визначила організацію розслідування підкупу медичних працівників як діяльність слідчого щодо створення оптимальних умов ведення досудового слідства з метою виявлення та розслідування підкупу медичних працівників за конкретної слідчої ситуації з мінімальними витратами часу, сил та засобів.

Авторка зазначила, що організація розслідування підкупу медичних працівників охоплює такі елементи: розгляд первинних відомостей та окреслення обставин, що підлягають доказуванню; визначення і конкретизацію мети розслідування; окреслення сил і засобів досягнення такої мети; планування розслідування; типові слідчі ситуації; взаємодію слідчого з оперативними підрозділами; мобілізацію учасників розслідування та координацію їхніх дій; використання у розслідуванні спеціальних знань.

Дисертантка визначила, що планування розслідування підкупу медичних працівників є мисленою діяльністю слідчого, що полягає у визначенні завдань досудового слідства цієї категорії злочинів, шляхів, способів і послідовності їх вирішення відповідно до вимог кримінального процесуального закону, матеріальним виразом якої є складання плану розслідування.

У роботі звернено увагу на те, що планування розслідування підкупу медичних працівників залежить від низки чинників: а) криміналістичних знань слідчим механізму з'ясування обставин вчинення такого роду кримінальних правопорушень; б) уміння слідчого правильно обирати напрям розслідування, ґрунтуючись на доказах, наявних у його розпорядженні; в) оптимального вибору слідчим процесуальних дій, з урахуванням слідчої ситуації, що склалася на відповідному етапі розслідування; г) поінформованості слідчого про елементи події кримінального правопорушення, її учасників, можливі способи протидії досудовому розслідуванню з їх боку; д) наявності, стану та можливостей науково-технічних засобів для ефективного використання у процесі розслідування.

До елементів планування розслідування підкупу медичних працівників авторкою віднесено: а) визначення та аналіз слідчої ситуації; б) обрання напрямку розслідування та вирішення тактичних завдань; в) окреслення процесуальних дій, виконавців та строків їх здійснення, науково-технічних засобів, що використовуватимуться при проведенні таких дій; г) вжиття заходів щодо усунення протидії досудовому розслідуванню; д) складання плану розслідування; е) контроль за виконанням та своєчасне коригування такого плану.

На основі опрацювання наукових досліджень з проблематики протидії розслідуванню, дисертанткою запропоновано визначення протидії розслідуванню підкупу медичних працівників як діяльності суб'єктів підкупу медичного працівника, а також будь-яких інших заінтересованих осіб зі

створення у будь-якій формі перешкод з виявлення ознак та провадження всебічного, повного і неупередженого досудового розслідування такого роду кримінальних правопорушень.

Грунтуючись на вже проведених наукових розвідках питання протидії розслідуванню, до суб'єктів протидії розслідуванню підкупу медичних працівників розслідуванню виправдано віднесено: 1) підозрюваних; 2) родичів, знайомих підозрюваних; 3) захисників; 4) потерпілих, свідків; 5) осіб, які здійснюють і залучені до проведення досудового розслідування (слідчі, спеціалісти, експерти тощо); 6) керівників органу досудового розслідування, прокурорів, суддів, службових осіб органів державної влади та місцевого самоврядування.

У дисертації справедливо констатовано, що механізм протидії розслідуванню підкупу медичних працівників охоплює два елементи: а) діяльність з приховування слідів кримінального правопорушення і вплив на джерела криміналістично значимої інформації до виявлення ознак вчиненого кримінального правопорушення (для прикладу, відсутність згадки про неправомірну вигоду під час розмови в умовах її потенційного аудіо-, відеозапису; відмова взяти до рук предмет неправомірної вигоди); б) діяльність, спрямована безпосередньо на перешкоджання провадженню досудового розслідування (скажімо, давання завідомо неправдивих показань, спроба знищити документи та (або) речові докази, тиск на співробітників свідків з числа медичних працівників та медперсоналу закладу охорони здоров'я).

Завданнями початкового етапу слушно визначено: з'ясування наявності або відсутності ознак підкупу медичного працівника; побудова та перевірка слідчих версій; встановлення предмету підкупу, способу, обстановки, слідової картини, особи правопорушника та інших обставин, що підлягають доказуванню; пошук, виявлення та фіксація доказів.

До завдань наступного етапу розслідування підкупу медичних працівників обґрунтовано віднесено: завершення перевірки раніше побудованих слідчих версій щодо події кримінального правопорушення та особи, яка його вчинила; продовження формування доказової бази; усунення суперечностей у доказовому матеріалі; одержання докладних відомостей про особу правопорушника; з'ясування усіх інших обставин, що підлягають доказуванню; формулювання законної та обґрунтованої підозри; вирішення питання про обрання запобіжного заходу.

Р.Р. Юрків констатувала, що залежно від обсягу даних, одержаних у початковому етапі розслідування цієї категорії кримінальних правопорушень у наступному етапі розслідування підкупу медичних працівників можуть скластися такі слідчі ситуації: 1) у початковому етапі розслідування підкупу медичних працівників одержано достатньо доказів, що підтверджують винуватість підозрюваного; 2) у початковому етапі розслідування підкупу медичних працівників не одержано достатньо доказів для однозначного висновку про винуватість конкретної особи, що вимагає збирання додаткових

доказів; 3) одержані у початковому етапі розслідування підкупу медичних працівників докази, є достатніми для констатації винуватості, але виявлені додаткові епізоди вчинення такого протиправного діяння.

У роботі встановлено, що залежно від позиції підозрюваного з приводу повідомленої йому підозри у наступному етапі розслідування підкупу медичних працівників можливі такі типові слідчі ситуації: 1) вручено письмове повідомлення про підозру, підозрюваний визнає свою вину повністю; 2) вручено письмове повідомлення про підозру, підозрюваний визнає свою вину частково; 3) вручено письмове повідомлення про підозру, підозрюваний не визнає свою вину.

Авторкою обґрунтовано, що завершальний етап розслідування підкупу медичних працівників спрямований на виконання таких завдань: а) оцінку слідчим зібраних доказів під кутом їх достатності для вирішення питання про закінчення досудового розслідування; б) вирішення ним питання про закінчення досудового розслідування; в) систематизацію та належне оформлення матеріалів кримінального провадження; г) надання доступу учасникам кримінального провадження до матеріалів досудового розслідування; д) визначення прокурором спрямування кримінального провадженні, що надійшло до нього з обвинувальним актом.

4. Достовірність та обґрунтованість отриманих результатів та запропонованих автором вирішень, висновків, рекомендацій

Одержані результати є науково обґрунтованими і достовірними, оскільки повністю підтверджуються сучасними та взаємодоповнюючими методами досліджень. Одержані результати багаторазово апробовано у вигляді доповідей на міжнародних науково-практичних конференціях та перевірено під час рецензування публікацій у фахових виданнях, в тому числі у наукових виданнях іноземних держав.

5. Ступінь новизни основних результатів дисертації порівняно з відомими дослідженнями аналогічного характеру

У дисертаційній роботі вперше:

– окреслено алгоритм дій слідчого щодо визначення особи правопорушника медичного працівника: а) з'ясування наявності в особи правового статусу медичного працівника; б) встановлення на рівні нормативно-правових актів системи прав та обов'язків такої особи у сфері охорони здоров'я; в) закріплення у законодавстві відповідальності за корупційні діяння, пов'язані з наданням медичної допомоги;

– виокремлені варіанти типової обстановки підкупу у медичному закладі: а) наявність стійких корупційних зв'язків між керівництвом лікувальної установи, медичними працівниками, іншим персоналом та пацієнтами; б) стримане ставлення керівництва, медичних працівників до фактів підкупу – такі

діяння не схвалюють, але й не засуджують; в) нетерпимість до фактів підкупу медичних працівників та протидія цим діянням з боку керівництва та більшості колективу;

– виокремлені типові слідчі ситуації початкового етапу розслідування підкупу медичних працівників за джерелом одержання відомостей та характером інформації про стадію вчинення кримінального правопорушення, залежно від напрямку медичної діяльності, з яким пов'язано вчинення підкупу медичного працівника, за формою підкупу медичного працівника, залежно від характеристики особи правопорушника;

– доведено, що механізм протидії розслідуванню підкупу медичних працівників охоплює два елементи: а) діяльність з приховування слідів кримінального правопорушення і вплив на джерела криміналістично значимої інформації до виявлення ознак вчиненого кримінального правопорушення; б) діяльність, спрямована безпосередньо на перешкоджання провадженню досудового розслідування;

– аргументовано, що залежно від обсягу даних, одержаних у початковому етапі розслідування підкупу медичних працівників, у наступному етапі розслідування кримінальних проваджень цієї категорії можуть скластися такі слідчі ситуації: 1) у початковому етапі розслідування підкупу медичних працівників одержано достатньо доказів, що підтверджують винуватість підозрюваного; 2) у початковому етапі розслідування підкупу медичних працівників не одержано достатньо доказів для однозначного висновку про винуватість конкретної особи, що вимагає збирання додаткових доказів; 3) одержані у початковому етапі розслідування підкупу медичних працівників докази, є достатніми для констатації винуватості, але виявлені додаткові епізоди вчинення такого протиправного діяння.

Крім цього, авторкою удосконалено:

– визначення медичного працівника як суб'єкта підкупу – повнолітня фізична особа з медичною освітою, яка відповідає встановленим кваліфікаційним вимогам, у межах спеціалізації надає кваліфіковану медичну допомогу та (або) медичні послуги на підставі трудових відносин із закладом охорони здоров'я чи, займаючись підприємницькою діяльністю за наявності ліцензії, якій запропонували, пообіцяли надати або надали неправомірну вигоду, а також яка прийняла таку пропозицію чи обіцянку, прохала чи вимагала надати або одержала неправомірну вигоду за вчинення певних дій, пов'язаних із наданням медичної допомоги та (або) медичних послуг в інтересах того, хто пропонує, обіцяє чи надає, або в інтересах третьої особи чи групи осіб;

– розуміння категорії «підкуп медичного працівника», яким є пропозиція, обіцянка надати неправомірну вигоду медичному працівнику, її надання, а також прийняття ним пропозиції чи обіцянки, прохання чи вимагання надати йому таку неправомірну вигоду та її одержання за вчинення або невчинення

будь-яких дій в інтересах того, хто пропонує, обіцяє чи надає таку вигоду, або в інтересах третьої особи, з використанням медичним працівником наданих йому повноважень чи з використанням становища, яке він займає або діє як той, хто працює на користь підприємства, установи, організації.

Набули подальшого розвитку:

– доктринальні підходи про те, що предметом посягання підкупу медичних працівників є неправомірна вигода;

– класифікація способів підкупу медичних працівників (за підготовкою до вчинення підкупу, особливостями надання-одержання неправомірної вигоди та кола учасників, за наявністю тиску з боку одержувача неправомірної вигоди на її надавача, за формою вимагання неправомірної вигоди, залежно від характеру службових дій одержувача неправомірної вигоди, за тривалістю у часі, за наявністю попередньої змови між групою осіб, організованою групою);

– положення щодо характеристики складнощів початкового етапу розслідування підкупу медичних працівників: а) ускладненість збирання доказів внаслідок латентності аналізованих кримінальних правопорушень; б) протидія досудовому розслідуванню з боку заінтересованих осіб; в) нез'ясованість багатьох обставин, що підлягають доказуванню у кримінальному провадженні, зокрема події кримінального правопорушення та особи, яка його вчинила; г) залучення до розслідування оперативних підрозділів та їх взаємодія зі слідчим; д) застосування у процесі розслідування тактичних операцій; е) значна інтенсивність, динамічність розслідування, його яскраво виражене пошукове спрямування.

6. Перелік наукових праць, які відображають основні результати дисертації

6.1. Публікації у періодичних наукових виданнях інших держав з наукового напрямку, за яким підготовлено дисертацію здобувача

1. **Юрків Р.** Особливості початку досудового розслідування підкупу медичних працівників. *Recht der Osteuropäischen Staaten (REOS)*. 2020. № 4. С. 57-63 <https://www.uni-goettingen.de/de/reos+04/2020/631407.html>

6.2. Статті у наукових виданнях, включених до переліку наукових фахових видань України

2. **Юрків Р.Р.** Спосіб підкупу медичних працівників як елемент криміналістичної характеристики. *Право і суспільство*. 2020. № 2. Частина 3. С. 204-213. http://pravoisuspilstvo.org.ua/archive/2020/2_2020/part_3/33.pdf

3. **Фігурський В.М., Юрків Р.Р.** Криміналістично значущі ознаки особи правопорушника та особи потерпілого у кримінальних провадженнях про підкуп медичних працівників. *Актуальні проблеми вітчизняної юриспруденції*.

2020. № 2. С. 159-167. http://apnl.dnu.in.ua/2_2020/36.pdf (Власні теоретичні напрацювання дисертантки становлять 70 %).

4. **Фігурський В.М., Юрків Р.Р.** Предмет посягання на підкуп медичних працівників. Юридичний науковий електронний журнал. 2020. № 2. С. 410-415. http://lsej.org.ua/2_2020/109.pdf (Власні теоретичні напрацювання дисертантки становлять 70 %).

5. **Фігурський В.М., Юрків Р.Р.** Типові слідчі ситуації початкового етапу розслідування підкупу медичних працівників. Ампаро (Вісник Запорізького національного університету. Юридичні науки). 2020. № 4. Т. 1. С. 252-258. <http://www.law.journalsofznu.zp.ua/archive/visnik-4-2020/part%201/37.pdf> (Власні теоретичні напрацювання дисертантки становлять 70 %).

6. **Юрків Р.Р.** Особливості планування розслідування підкупу медичних працівників. Вчені записки ТНУ імені В.І. Вернадського. Серія: юридичні науки. 2021. № 1. Т. 32 (71). С. 120-125. http://www.juris.vernadskeyournals.in.ua/journals/2021/1_2021/23.pdf

7. **Фігурський В.М., Юрків Р.Р.** Процесуальні дії початкового етапу підкупу медичних працівників. Публічне право. 2021. № 1. С. 165-176. <https://www.publichne-pravo.com.ua/files/41/pdf/17.pdf> (Власні теоретичні напрацювання дисертантки становлять 70 %).

8. **Фігурський В.М., Юрків Р.Р.** Запобігання та подолання протидії підкупу медичних працівників. Juris Europensis Scientia. 2021. Випуск 1. С. 133-138. http://jes.nuoua.od.ua/archive/1_2021/26.pdf (Власні теоретичні напрацювання дисертантки становлять 75 %).

9. **Юрків Р.** Зміст, завдання і типові слідчі ситуації наступного та завершального етапів розслідування підкупу медичних працівників. Підприємництво, господарство і право. 2021. № 4. С. 267-275. <http://pgp-journal.kiev.ua/archive/2021/4/43.pdf>

7. Апробація основних результатів дослідження на конференціях, симпозіумах, семінарах тощо

1. **Юрків Р.Р., Фігурський В.М.** Обстановка та слідова картина підкупу медичних працівників. Вітчизняна юридична наука в умовах сучасності: матеріали міжнародної науково-практичної конференції (м. Харків, 20-21 березня 2020 р.). Харків: ГО Асоціація аспірантів-юристів, 2020. С. 144-148.

2. **Юрків Р.Р.** Обставини, які підлягають доказуванню під час розслідування підкупу медичних працівників. Актуальні проблеми вдосконалення законодавства та правозастосування: матеріали міжнародної науково-практичної конференції (м. Запоріжжя, 23-24 жовтня 2020 р.). Запоріжжя: Запорізька міська громадська організація «Істина», 2020. С. 146-148.

3. **Юрків Р.Р., Фігурський В.М.** Особливості організації розслідування підкупу медичних працівників. Реформування національного та міжнародного права: перспективи та пріоритети: матеріали міжнародної науково-практичної

конференції (м. Одеса, 22-23 січня 2021 р.). Одеса: ГО «Причорноморська фундація права», 2021. С. 93-95.

8. Наукове значення виконаного дослідження із зазначенням можливих наукових галузей та розділів програм навчальних курсів, де можуть бути застосовані отримані результати

Отримані результати розширюють та доповнюють наявні напрацювання щодо особливостей виявлення та розслідування підкупу медичних працівників, а тому мають важливе наукове значення для криміналістики і можуть бути використані при викладанні та вивченні навчальної дисципліни «Криміналістика», при підготовці методичних матеріалів, курсів лекцій, спеціальних курсів, посібників, підручників.

9. Практична цінність результатів дослідження із зазначенням конкретного підприємства або галузі, де вони можуть бути застосовані

Сформульовані у межах дослідження висновки, теоретичні положення та науково обґрунтовані пропозиції можуть бути використані у практичній діяльності – для організаційно-методичного та інформаційного забезпечення розслідування підкупу медичних працівників, а також у науково-дослідній роботі – як основа для подальшого розвитку методики розслідування корупційних кримінальних правопорушень.

10. Оцінка структури дисертації, її мови та стилю викладення

Дисертація за структурою, мовою та стилем викладення відповідає вимогам МОН України.

Дисертацію заслухано та обговорено на фаховому семінарі кафедри кримінального процесу і криміналістики юридичного факультету Львівського національного університету імені Івана Франка (протокол № 5 від 5 листопада 2021 року). Під час обговорення дисертації суттєвих зауважень, які стосуються суті роботи, висунуто не було.

Загалом дисертаційна робота Юрків Роксолани Романівни на тему: **«Особливості виявлення та розслідування підкупу медичних працівників»** є завершеною науковою працею в межах поставлених завдань, у якій напрацьовані теоретичні положення та науково обґрунтовані рекомендації органам досудового розслідування щодо виявлення та розслідування підкупу медичних працівників. Звернено увагу, що основними елементами криміналістичної характеристики цього виду кримінального правопорушення є узагальнені відомості про: а) предмет посягання; б) особу правопорушника та особу потерпілого; в) спосіб підкупу медичних працівників; г) обстановку підкупу медичних працівників; д) слідову картину підкупу медичних

працівників. Зазначено, що підкупом медичного працівника є пропозиція, обіцянка надати неправомірну вигоду медичному працівнику, її надання, а також прийняття медичним працівником пропозиції чи обіцянки, прохання чи вимагання надати йому таку неправомірну вигоду та її одержання за вчинення або невчинення будь-яких дій в інтересах того, хто пропонує, обіцяє чи надає таку вигоду, або в інтересах третьої особи. Констатовано, що предметом посягання підкупу медичних працівників є неправомірна вигода. Удосконалено визначення медичного працівника як суб'єкта підкупу – повнолітня фізична особа з медичною освітою, яка відповідає встановленим кваліфікаційним вимогам, у межах спеціалізації надає кваліфіковану медичну допомогу та (або) медичні послуги на підставі трудових відносин із закладом охорони здоров'я чи, займаючись підприємницькою діяльністю за наявності ліцензії, якій запропонували, пообіцяли надати або надали неправомірну вигоду, а також яка прийняла таку пропозицію чи обіцянку, прохала чи вимагала надати або одержала неправомірну вигоду за вчинення певних дій, пов'язаних із наданням медичної допомоги та (або) медичних послуг в інтересах того, хто пропонує, обіцяє чи надає, або в інтересах третьої особи чи групи осіб. Виокремлено алгоритм дій слідчого щодо визначення особи правопорушника медичного працівника: 1) з'ясування наявності в особи правового статусу медичного працівника; 2) встановлення на рівні нормативно-правових актів системи прав та обов'язків такої особи у сфері охорони здоров'я; 3) закріплення у законодавстві відповідальності за корупційні діяння, пов'язані з наданням медичної допомоги. Зазначено, що тим, хто пропонує, обіцяє і надає неправомірну вигоду медичному працівнику може бути будь-яка фізична особа, яка досягла шістнадцятирічного віку, має інтерес у вчиненні тих чи інших дій або прийнятті відповідних рішень медичним працівником та володіє відповідними засобами для його підкупу. Потерпілими від підкупу медичних працівників можуть бути будь-які фізичні особи, незалежно від їх статі, віку, сімейного стану, національної приналежності, правового та соціального статусу, роду занять, освітнього рівня.

На основі вищезазначеного можна зробити такі висновки щодо поданої дисертаційної роботи:

1. За актуальністю обраної теми, обсягом, достовірністю та рівнем апробації отриманих результатів, науковою новизною, обґрунтованістю висновків, практичною цінністю дисертаційна робота **«Особливості виявлення та розслідування підкупу медичних працівників»** відповідає вимогам наказу МОН України № 40 від 12.01.2017 р. «Про затвердження вимог до оформлення дисертації» та п. 10 «Тимчасового порядку присудження ступеня доктора філософії» (Постанова Кабінету Міністрів України від 6 березня 2019 року № 167 з наступними змінами та доповненнями).

2. Дисертація відповідає спеціальності 081 «Право» (галузь знань 08 «Право»).

3. Наукові праці Юрків Р.Р., опубліковані за результатами дисертаційної роботи, за кількістю та якістю відповідають п. 11 «Тимчасового порядку присудження ступеня доктора філософії» (Постанова Кабінету Міністрів України від 6 березня 2019 року № 167 з наступними змінами та доповненнями).

4. Дисертація **«Особливості виявлення та розслідування підкупу медичних працівників»** Юрків Роксолани Романівни, тема якої затверджена Вченою радою Львівського національного університету імені Івана Франка (протокол № 27/10 від 26 жовтня 2016 р.), рекомендується для подання до розгляду та захисту у спеціалізованій вченій раді.

Рецензенти:

доктор юридичних наук, професор,
професор кафедри кримінального процесу і
криміналістики ЛНУ імені Івана Франка

Бобечко Н.Р.

кандидат юридичних наук, доцент,
доцент кафедри кримінального процесу і
криміналістики ЛНУ імені Івана Франка

Войнарович А.Б.

5 листопада 2021 р.

Підписи проф. Бобечка Н.Р. та доц. Войнарович А.Б. засвідчую.

Проректор з
науково-педагогічної роботи
та соціальних питань і розвитку

Качмар В. М.